

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Filip György felszámoló (1143 Budapest, Besenyői u. 13.) által képviselt I. r., valamint a Somogyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Somogyi János ügyvéd, 1093 Budapest, Mátyás u. 20.) által képviselt II. r. felperesnek a személyesen eljáró V. r., VI. r., a dr. Morvai Ottó ügyvéd által képviselt VIII. r., a dr. Palásthy Julianna ügyvéd (1051 Budapest, Vigyázó Ferenc u. 6.) által képviselt IX. r., a Strasser-Józsa-Baksa Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Strasser Tibor ügyvéd, 1132 Budapest, Csanády u. 21.) által képviselt X. r., a személyesen eljáró XI. r. és az által képviselt XII. r. alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2006. október 3-án kelt 6.G.28.186/2002/95. számú ítélete ellen a II. r. felperes által benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti;

fellebbezett rendelkezéseit a VIII. és XII. r. alperesek vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy a felperes az állam javára 330.000 (háromszáz-harmincezer) forint kereseti részilletéket tartozik megfizetni;

egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét - V., VI., X. és XI. r. alperesek vonatkozásában - a perköltségre is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi a II. r. felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 30.400 (harmincezer-négyszáz) forint másodfokú eljárási részilletéket.

A II. r. felperes másodfokú részperkötségét 18.000 (tizennyolcezer) forintban, a X. r. alperesét 3.000 (háromezer) forintban, a II. r. felperes által le nem rótt másodfokú eljárási részilleték összegét 35.600 (harmincötezer-hatszáz) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A II. r. felperes az 1993. május 3-án alapított I. r. felperesi társaság egyik alapító tagja és alapításától ügyvezetője.

A cégjegyzék adatai szerint az I. r. felperesnek 1996. február 24-től a II. r. felperes mellett egy holland cég, a volt a tagja.

Az I. r. felperes az céggel (a továbbiakban) 1993. november 1-jén kötött együttműködési szerződés alapján megkapta a külföldi cég által kifejlesztett, forgalomba hozott márkanévű telekommunikációs eszközök (telefonok, üzenetrögzítők, telefonközpontok, telefaxok) magyarországi és szlovákiai kizárólagos forgalmazási jogát.

Az I. r. felperes márkanéven saját fejlesztésű termékeket is forgalmazott.

Az I. r. felperes 1996. február 28-án kizárólagos forgalmazási megállapodást kötött azvel az általa importált, fejlesztett és gyártott, a megállapodás mellékletében felsorolt távközlés-technikai termékek magyarországi kizárólagos nagykereskedelmi forgalmazására.

I. r. felperes a megállapodást az vele szemben fennálló nagy összegű tartozására és egy megalapozatlan szóbeli megrendelésére hivatkozással 1997. december 6-án azonnali hatállyal felmondta, majd 1998. március 9-én felszámolási eljárást kezdeményezett a Kft-vel szemben.

A II. r. felperes 1997. november 5-én egyszemélyes társaságként megalapította at, amelynek ügyvezetője is egyben.

Az V. r. alperes 1997. június 2-ig egyik tagja, 1999. április 28-áig ügyvezetője is volt aznek, továbbá 1998. április 30-án megalapította azt, amelynek 2001. február 6-áig tagja és ügyvezetője is volt.

A X. r. alperes 1996. szeptember 1-jétől 1998. május 25-éig fejlesztőmérnöki munkakörben az I. r. felperes alkalmazásában állt.

A XI. r. alperes 1998. február 1-től 1998. augusztus 14-ig technikai munkakörben a alkalmazottja volt.

A IX. r., a X. r., a XI. r. alperesek, az-vel és egy magánszeméllyel 1998. július 8-án megalapították a perben nem állót, amelynek 2000. június 9-ig ugyancsak az V. r. alperes volt az ügyvezetője.

Az mint „jogszerző” és a X. r. alperes valamint XI. r. alperes mint „jogátruházók” 1998. július 13-án „jogutódlási szerződést” kötöttek az „automata telefonközpont kialakítása és működtetése” tervezési- szervezés dokumentáció, valamint software vagyoni értékű szerzői mű rendelkezési (tulajdon) joga 100.000 forint vételár ellenében történő átruházásától.

Az I. r. felperes az 1997. évi éves beszámolójának elkészítésére 1997. május 29-én vállalkozási szerződést kötött az-vel, amely társaságnak a VIII. r. alperes egyedüli részvényese és egyik igazgatósági tagja volt.

Az I. r. felperes forgalmazási jogait, gyártási dokumentációit, fejlesztési eredményeit, szoftvereit 1998. szeptember 8-án átruházta a-re. (30/UF-V.7.)

A VI. r. alperes 1998. szeptember 22-én az I. r. felperes jogi képviselőjében eljárva változásbejegyzési kérelmet nyújtott be a Cégbíróságához egyebek mellett az 1998. szeptember 9-i és szeptember 10-i taggyűlési jegyzőkönyvekre alapítva. A mint Cégbíróság a változásbejegyzési kérelemnek helyt adott és 1998. szeptember 10-i hatállyal törölte a cégjegyzékből a II. r. felperes képviselőt és cégjegyzésre jogosult ügyvezetőként bejegyezte.

A II. r. felperes 1998. november 4-én pert indított a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt aon.

A 1998. november 27-én meghozott végzésével az I. r. felperes 1998. szeptember 10-i taggyűlési határozatának végrehajtását felfüggesztette.

E végzésre hivatkozással a II. r. felperes „a felfüggesztés végrehajtásának teljesítését kérte a cégbíróságtól”. A kérelemben foglaltakra a cégbíróság 1999. február 12-én arról tájékoztatta a II. r. felperest, a peres bíróság nem a változásbejegyző határozat, hanem a társaság határozatának végrehajtását

függesztette fel, végzésének a cégbírósághoz érkezését követően bejegyzésre kerül a cégjegyzékbe a perindítás ténye.

A 1999. március 11-én meghozott ítéletével a II. r. felperes keresetének helyt adva hatályon kívül helyezte a Cégbíróság 33. sorszámú változásbejegyző végzését. Az ítéletet a Legfelsőbb Bíróság 2000. február 21-én kelt Gf.VII.31.241/1997/7. számú ítéletével helybenhagyta. Határozatának indokolásában egyebek mellett rögzítette, az I. r. felperesi társaság egyik tagja 1996. február 24-étől a volt, a cégjegyzékbe azonban a külföldi céget képviselő természetes személy került tagként bejegyzésre. Az 1998. szeptember 10-i megismételt taggyűlés nem hozhatott volna határozatot, mert összehívása nem volt szabályszerű és azon nem volt jelen valamennyi tag.

Időközben az szerződéssel kizárólagos magyarországi képviseleti és forgalmazási jogot biztosított az-nek az általa fejlesztett és gyártott márkanévű távközlés-technikai termékekre.

Az újabb szerződéssel megkapta az által gyártott márkanévű telekommunikációs termékek magyarországi képviseletének és forgalmazásának kizárólagos jogát is.

Az I. r. felperes beleegyező nyilatkozata alapján a Hírközlési Felügyelet 1998. október 27-én az által gyártott hálózati végberendezésekre korábban kiadott típusengedélyeket kiterjesztette az-re.

Az V. r. alperes 1998. október 30-i keltezéssel megbízottjaként levelet küldött az I. r. felperes üzletfeleinek, amelyben egyebek mellett közölte, „a II. r. felperessel és vállalkozásaival szemben hamarosan eljárás indul az I. r. felperes eltűnt vagyonának és vagyontárgyainak felderítése érdekében”.

A II. r. felperes ellen 1999-ben büntető eljárás indult áru hamis megjelölésének büntette miatt. A nyomozás során 1999. március 1-jén az V. r. alperes is tanúvallomást tett, egyebek mellett azt állítva, II. r. felperes márkanév alatt az alvállalkozóival gyártatott, az által kizárólagos jogosultsággal forgalmazott eredeti termékekhez megtevesztésig hasonló távközlés-technikai eszközöket hoz forgalomba a védjegy jogosultjának írásbeli tiltakozása ellenére.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 2005. október 21-én jogerős 3.B.XI.1543/2000/82. számú ítéletével a II. r. felperest felmentette az áru hamis megjelölése büntettének vádja alól.

A 2001. augusztus 21-én elrendelte az (névváltozás folytán felszámolását. A felszámolás befejezését követően a társaságot 2003. június 16-án törölték a cégjegyzékből.

Az-t 2005. január 7-i hatállyal, az-t 2002. május 8-i hatállyal hivatalból törölték a cégjegyzékből.

A felperesek 1999. március 17-én kártérítés iránti keresetet terjesztettek elő az I. r., az II. r., az III. r., IV. r. és V. r. alperesekkel szemben.

Az eljárás során keresetüket a jogalap, az alapjául szolgáló tények, az összecszerűség és az alperesek személye vonatkozásában egyaránt több esetben módosították.

Az elsőfokú bíróság többszöri felhívását követően felperesek végleges keresetüket 2005. október 28-án 79. sorszám alatt terjesztették elő.

Az I. r. felperes módosított keresetében alpereseket egyetemlegesen 115.801.500 forint általános kártérítés megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 339. § (1) bekezdésére, 335. § (1) és (2) bekezdésére, 348. §-ára, 349. §-ára, 344. §-ára és 359. §-ára alapítva.

Egyidejűleg a Ptk. 339. §-a és 355. §-a alapján egyes alperesekkel szemben önállóan is eltérő összegű kártérítési igényeket érvényesített.

Az I. r. felperes kárigényét lényegében a tulajdonát képező gyártási dokumentációk konkurens cégek általi jogszerűtlen megszerzésére, V., X., XI. r. alperesek ebben való közreműködésére, az ebből eredő elmaradt üzleti hasznára alapította. VI. r. alperessel szemben lényegében azt állította, hamis tartalmú változásbejegyzési kérelemmel közrehatott a jogellenes cégbejegyzéshez.

A VIII. r. alperessel szemben 1997. évi mérlegkészítési kötelezettsége elmulasztására hivatkozott, míg IX. r. alperes vonatkozásában azt jelölte meg, az tagjaként közreműködött az I. r. felperestől eltulajdonított gyártási dokumentációk alapján készült termékek gyártásában és forgalmazásában.

A XII. r. alperes jogellenes károkozó magatartását, eljárását a jogellenes okiratokra alapított változásbejegyzésben, s ezzel összefüggésben a tevékenysége ellehetetlenítésében jelölte meg. Utalt a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti per cégjegyzékben történő késedelmes feltüntetésére is.

A II. r. felperes módosított, a Ptk. 76. §-ára, 78. §-ára és 84. §-ára alapított keresetében nem vagyoni kártérítés címén az V. r. alperest 500.000 forint, a VIII. r. alperest 100.000 forint, a X. r. és XI. r. alpereseket egyetemlegesen 100.000 forint, a XII. r. alperest 400.000 forint megfizetésére kérte kötelezni. (A II. r. felperes eredeti keresetében nem vagyoni kártérítés címén a IV. r. alperessel szemben 4.850.000 forint, az V. r. alperessel szemben ugyancsak 4.850.00 forint, a VI. r. alperessel szemben 5.330.000 forint, a VIII. r. alperessel szemben 1.000.000 forint, a X. r. alperessel szemben 5.100.000 forint, a XI. r. alperessel szemben 1.400.000 forint, a XII. r. alperessel szemben pedig 3.000.000 forint összegű igényt érvényesített.)

Az V. r. alperessel szemben előadta, 1998. október 30-án az I. r. felperes többségi tulajdonosának képviselőjeként az I. r. felperes üzletfeleinek írt leveleiben valótlanul azt állította, hogy a cég vagyonának eltüntetése miatt ellene eljárás indult, amivel 100.000 forint nem vagyoni kárt okozott. Az V. r. alperes valótlan tartalmú feljelentése alapján ellene indult, és a felmentésével záruló büntető eljárás továbbá jelentős mértékben elnehezítette életét, mert fel kellett hagynia korábbi tevékenységével, folyamatosan stresszes állapotban volt, amit családi élete is megsínylett. Ennek következtében pedig 400.000 forint nem vagyoni kár érte.

A VIII. r. alperesnek azt róta terhére, a büntető eljárásban alaptalanul állította, hogy őt valótlan adatok könyvelésére kérte, továbbá, hogy az I. r. felperesnek az APEH-hel és az Egészségbiztosítási Pénztárral szemben tartozása áll fenn. E valótlan nyilatkozataival VIII. r. alperes 100.000 forint nem vagyoni kárt okozott.

A X. r. és a XI. r. alperesekkel szemben azt adta elő, az 1998. szeptember 9-i taggyűléssel összefüggésben arra bízatták az I. r. felperes munkatársait, hogy a kialakult vitában ne álljanak a II. r. felperes mellé, ne legyenek segítségére, így módon a dolgozókat ellene hangolták. E magatartásukkal 100.000 forint nem vagyoni kárt okoztak.

XII. r. alperes vonatkozásában a jogsértő károkozó eljárást abban jelölte meg, a jogszabálysértő változásbejegyző végzés következtében indult, hat évig tartó büntető eljárás során a II. r. felperest számtalan joghátrány érte, sérültek személyhez fűződő jogai, emberi méltósága, élete elnehezült, aminek következtében 400.000 forint nem vagyoni kárt szenvedett.

A felperesek keresetük alátámasztására okiratmásolatokat csatoltak.

A II. r. felperes egyebek mellett az V. r. alperessel szembeni követelése bizonyítékaként csatolta az V. r. alperes 1998. október 30-án megbízottjaként írt levelét és az V. r. alperes büntető eljárás során tett tanúvallomásáról készült jegyzőkönyvet.

A X. r. és a XI. r. alperesekkel szemben követelése megalapozottságát telefon üzenetrögzítőn felvett hangfelvételekről készült iratmásolattal kívánta bizonyítani.

Az I. r. felperes további bizonyítási indítványt nem kívánt tenni, a per tartama alatt felszámolás alá került, felszámolója azt kérte, a bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján hozzon ítéletet.

Alperesek a felperesi kereset elutasítását kérték. Valamennyien hivatkoztak arra, a kártérítés jogszabályi feltételének hiányában mindkét felperes keresete megalapozatlan, sem a felmerült kár, sem az alperesek jogellenes, felróható magatartása, sem az okozati összefüggés nem bizonyított.

Az V. r. alperes továbbá előadta, magánszemélyként semmiféle jogviszonyban nem állt a felperesekkel, az az és az tagjaként, ügyvezetőjeként, valamint az

I. r. felperesi társaság külföldi tagjának meghatalmazott képviselőjeként kifejtett tevékenységével esetlegesen okozott károkért nem tartozik felelősséggel. Úgy nyilatkozott továbbá, a II. r. felperesi kártérítési igényt nem tudja értelmezni.

A VI. r. alperes arra hivatkozott, a jogi képviselőként, megbízója nevében és képviseletében, a megbízó érdekében kifejtett tevékenységére alapított kártérítési igény megalapozatlan, az egyetemleges marasztalásra irányuló valamint a II. r. felperes Ptk. 84. § (1) bekezdésére alapított keresetet pedig értelmezhetetlennek tartotta.

AVIII. r. alperes azzal védekezett, nem ő végezte az I. r. felperes könyvelését.

A IX. r. alperes védekezése szerint az általa forgalmazott termékek nem voltak azonosak az I. r. felperes által forgalmazott termékekkel.

A X. r. alperes állította, semmit nem tulajdonított el az I. r. felperestől, nem közreműködött az illegális gyártásban. Azt is vitatta, hogy illegálisan megszerezte, felhasználta volna az I. r. felperes híváslistáját. Hivatkozott arra is, a vele szemben indított büntető eljárások marasztalása nélkül fejeződtek be.

A XI. r. alperes tagadta, hogy az I. r. felperes üzleti titkait kiszolgáltatta volna a konkurenciának. Állította, a felperesek nem bizonyították kereseti előadásaikat.

A XII. r. alperes ellenkérelmében előadta, a taggyűlési meghívó változásbejegyzési kérelemhez történő csatolását a Ctv. nem írja elő. A változásbejegyzési eljárásban a jogi képviselő igazolta meghatalmazását, a kérelem elbírálása során pedig nem állt rendelkezésre adat arra nézve, hogy az I. r. felperesnek nem a tagja, tekintettel arra, hogy abban az időszakban a cégjegyzék mégot tüntette fel tagként. Kifejtette, önmagában az a tény, hogy a változásbejegyzési kérelem két napon belül elbírálásra került, nem szolgálhat alapul semmiféle szándékos, jogellenes magatartás megállapításához. A bírói gyakorlatra hivatkozással állította azt is, a Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdése szerinti kártérítési felelősséget a jogértelmezési tévedés nem alapozza meg. Azt is hangsúlyozta, a perindítás ténye a peres bíróság 1999. augusztus 4-én érkezett értesítése alapján a cégjegyzékbe bejegyzésre került. Egyebekben a cégbíróság saját bejegyző végzéséhez kötve van, azt saját hatáskörében nem helyezheti hatályon kívül, a társasági határozat végrehajtása felfüggesztésének bejegyzésére pedig nincs jogszabályi lehetőség. Előadta azt is, az I. r. felperes esetleges kára nem a bejegyző végzés tartalmából, hanem a bejegyzett új ügyvezető illetve a többségi tulajdonos képviselőjének tevékenységből, az általuk tett jognyilatkozatokból ered. Önmagában a

változásbejegyző végzés nem okozhatott kárt az I. r. felperesnek, keresete ezért is megalapozatlan.

A II. r. felperesi keresetre nézve állította, a kereset nem jelöl meg olyan konkrét magatartást, amellyel a II. r. felperes személyiségi jogait megsértette volna és amely a nem vagyoni kártérítés alapjául szolgálhatna. Ugy nyilatkozott, perköltségre nem tart igényt.

Az elsőfokú bíróság 2006. október 3-án kelt 6.G.28.186/2002/95. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította, az I. r. felperest a VI. r. alperes részére 1.125.000 forint, a VIII. r. alperes részére 1.120.000 forint, a IX. r. alperes részére 1.050.000 forint, a X. r. alperes részére 1.800.000 forint perköltség, a II. r. felperest a VI. r. alperes részére 250.000 forint, a VIII. r. alperes részére 50.000 forint, a X. r. alperes részére 200.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Továbbá úgy rendelkezett, a felperesek külön felhívásra fizessenek meg az állam javára 750.000-750.000 forint feljegyzett illetéket.

Az ítélet indokolása szerint a felperesek a bíróság többszöri felhívása ellenére sem pontosították kereseti előadásaikat, nem terjesztették elő bizonyítékaikat, bizonyítási indítványaikat illetve az általuk indítványozott tanúbizonyítás a bizonyítandó tényekre nézve nyilvánvalóan eredménytelennek mutatkozott. A rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható a felpereseket ért kár mértéke, továbbá hogy a kárt az alperesek jogellenes tevékenységükkel okozták és nem volt megállapítható az okozati összefüggés sem.

A II. r. felperes keresete vonatkozásában továbbá az ítélet indokolása azt is rögzíti, a II. r. felperes kártérítési igényét lényegében az I. r. felperes kárából „eredeztette”, ezért az I. r. felperes keresetének megalapozatlanságára tekintettel a II. r. felperes keresetét is megalapozatlannak kellett tekinteni.

A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság.

Az ítélettel szemben a II. r. felperes fellebbezett jogi képviselő útján. Az ítélet keresetét elutasító rendelkezésének megváltoztatását, keresete szerinti ítélet meghozatalát kérte.

Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a 2005. október 27-én kelt és 79. sorszám alatt benyújtott keresetmódosítását, amelyben alperesekre külön-külön lebontva megjelölte követelésének jogcímét, az annak alapjául szolgáló jogellenes alperesi magatartás mibenlétét és bizonyítékait.

Kifogásolta, az ítélet indokolásából nem tűnik ki, hogy a tanúk meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság mely tényekre nézve és milyen okból tekintette olyannak, amely nyilvánvalóan nem vezethet eredményre.

Hangsúlyozta azt is, keresetét önálló, az I. r. felperesi keresettől teljesen eltérő jogcímre alapította, ezért téves az első fokú ítélet azon megállapítása, hogy kártérítési igényét az I. r. felperes kárából eredeztette.

Az első fokú ítélet perköltség és eljárási illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezései megalapozatlanságára is hivatkozott. Előadta, módosított keresetében összesen 1.100.000 forint összegű követelést érvényesített, ennek

alapul vételével 66.000 forint kereseti illetéket tartozna megfizetni. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság alaptalanul kötelezte 750.000 forint kereseti illeték megfizetésére. Utalt arra is, VI. r. alperessel szemben nem volt követelése, ennek ellenére az elsőfokú bíróság a VI. r. alperes javára 250.000 forint perköltséget állapított meg. A VIII. r. alperesnek megítélt 50.000 forint, továbbá a X. r. alperes részére fizetendő 200.000 forint perköltség pedig eltúlzott, tekintettel arra, hogy ezen alperesekkel szemben mindössze 100.000-100.000 forint összegű követelést érvényesített.

Az V. r., X. r. és XII. r. alperesek fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult, lényegében helyes indokaira tekintettel.

A VI. r. alperes az első fokú ítélet rá vonatkozó része jogerőre emelkedésének megállapítását kérte arra hivatkozással, az I. r. felperes nem fellebbezett az ítélettel szemben, a II. r. felperesnek pedig vele szemben már nincs követelése.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben megalapozott.

A Pp. 3. § (1) bekezdése kimondja, a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el.

A Pp. 213. § (1) bekezdése szerint az ítéletben foglal döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre.

A Pp. 215. §- továbbá kimondja, a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen; ez a szabály a követelés járulékaira (kamat, költség stb.) is kiterjed.

Az idézett jogszabályi rendelkezések értelmében tehát a bíróság a kereseti kérelemhez kötve van, a kereseti kérelemhez kötöttség pedig két irányban érvényesül. Egyrészt azt jelenti, hogy a bíróságnak ítéletében minden, a perben érvényesített kereseti kérelmet maradéktalanul, annak tartalma szerint el kell bírálnia, ugyanakkor az ítélet nem terjeszkedhet túl a kereseti kérelmen.

A jelen perben az elsőfokú bíróság ítéletéből megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a VIII., X. és XII. r. alperes vonatkozásában a II. r. felperes 79. sorszám alatt előterjesztett módosított keresetében előadott tényállításokat az eljárás tárgyává tette, az ezen kereseti előadásokra alapított kérelmeket elbírálta.

Így vizsgálat tárgyává tette a VIII. r. alperesnek a II. r. felperes elleni büntető eljárásban tett nyilatkozatait, illetve azt a felperesi előadást, hogy ezen nyilatkozataival őt a VIII. r. alperes rossz hírbe keverte.

A X. r. alperes tekintetében ugyancsak elbírálta az elsőfokú bíróság azt az állítást, hogy munkatársait a II. r. felperes ellen hangolta.

A XII. r. alperessel szembeni azon kereseti előadást is értékelte, elbírálta az elsőfokú bíróság, hogy a jogszabálysértő változásbejegyző végzés miatt a II. r. felperes személyét érintő, helyzete elnehezülését eredményező negatív változások következtek be.

Ugyanakkor az is kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság sem a módosított kereset V. és XI. r. alperessel szembeni előadásait, sem a X. és a XI. r. alperesek egyetemleges marasztalására irányuló kereseti kérelmet nem bírálta el, míg a VI. r. alperesre nézve úgy hozott kereset elutasító határozatot, hogy a II. r. felperes módosított keresete a VI. r. alperessel szemben már nem tartalmazott követelést.

Az V., VI., X. és XI. r. alperesek vonatkozásában így módon tehát az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan illetve jogszabálysértő, ezért e körben az első fokú eljárás megismétlése szükséges.

A II. r. felperes elsőfokú bíróság által tartalma szerint elbírált kereseti kérelmeire nézve a Fővárosi Ítéltábla álláspontja a következő.

A Ptk. 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti egyebek mellett a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is. A jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja pedig akként rendelkezik, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

Az általános polgári jogi kártérítési felelősség feltételeit a Ptk. 339. § (1) bekezdése állapítja meg kimondva, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A kár bekövetkezte, a jogellenes felróható magatartás és a kettő közötti okozati összefüggés tehát a kártérítési felelősség olyan együttes feltételei, amelyek bármelyikének hiánya a kártérítési felelősség megállapítását kizárja.

A Ptk. 355. § (4) bekezdése szerint kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A II. r. felperes a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjára alapított kártérítési keresete elbírálása során tehát azt kellett vizsgálni, fennállnak-e a kártérítés Ptk. 339. §-ában írt feltételei, vagyis a II. r. felperesnek következett-e be olyan igazolt kára, amely a VIII. és a XII. r. alperesek jogellenes magatartására vezethető vissza.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a II. r. felperesnek a keresetben hivatkozott okokból a VIII. és XII. r. alperesek magatartására visszavezethetően, azzal okozati összefüggésben igazolt kára nem volt.

Így nem volt megállapítható, hogy a II. r. felperest kár érte a VIII. r. alperes büntető eljárásban tett nyilatkozataival összefüggésben, mint ahogy az sem, hogy a büntető eljárás megindulása a XII. r. alperes által hozott cégbejegyző végzés következménye lett volna.

A II. r. felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illeték, továbbá a VIII. r. alperes javára megítélt első fokú perköltség kérdésében a Fővárosi Ítéltábla a következő álláspontra helyezkedett.

Az illetékekről szóló 1990. évi CXIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése szerint eltérő rendelkezés hiányában polgári peres eljárásban az illeték alapja az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke.

Az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontjának a jelen per megindításakor hatályban volt szövege pedig a polgári peres eljárási illeték általános mértékét a pertárgy értékének 6 %-ában, de legfeljebb 750.000 forintban állapította meg.

A II. r. alperes eredeti keresetében összesen 25.530.300 forint kártérítési igényt érvényesített alperesekkel szemben. Az Itv. idézett rendelkezései alapján tehát az illetékfeljegyzési jog hiányában II. r. felperes 750.000 forint kereseti illetéket tartozott volna megfizetni, szemben a fellebbezésében előadottakkal.

A perköltségről a Pp. 75. §-a rendelkezik.

A (2) bekezdés szerint a perköltséghez egyebek között hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd munkadíját is.

A jelen ügyben alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 8/2002.(III.30.) IM rendelet (Rendelet) 2. §-a értelmében az ügyvédet megillető díjazást a bíróság az eljárást befejező határozatában állapítja meg. Az ügyvédi munkadíj összegére, a megállapítása során irányadó mérlegelési szempontokra nézve a jogszabály nem tartalmaz rendelkezést. Ugyanakkor a bírói gyakorlat szerint a mérlegelés során az ügy bonyolultságára, szakmai nehézségére,

a pertárgy értékére, az ügyvéd által kifejtett tevékenységre, a célszerű pervitel követelményeire kell figyelemmel lenni.

A II. r. felperes a VIII. r. alperessel szemben eredeti keresetében 1.000.000 forint összegű igényt érvényesített, keresetét pedig csak a 79. sorszám alatt benyújtott legutolsó keresetmódosításában szállította le 100.000 forintra. Erre, továbbá a fentiekben ismertetett mérlegelési szempontokra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a VIII. r. alperes javára perköltségként megítélt ügyvédi munkadíj összegét nem találta eltúlzottnak.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 213. § (2) bekezdése alkalmazásával részítéletet hozott, az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a VIII. r. és XII. r. alperesek vonatkozásában helybenhagyta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét - az V., VI., X. és XI. r. alperesek vonatkozásában - a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította.

A Fővárosi Ítéltábla az elbírált kereset tekintetében a pervesztes II. r. felperes által fizetendő kereseti részilleték összegét 330.000 forintban határozta meg, továbbá II. r. felperest a személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt másodfokú eljárási részilleték megfizetésére kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

A VIII. r. és XII. r. alpereseknek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért erre nézve rendelkezni nem kellett.

A hatályon kívül helyezett ítéleti rendelkezések tekintetében a Fővárosi Ítéltábla a II. r. felperes és a X. r. alperes 8/2002.(II.30.) IM. rendelet 2. §-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú részperköltségét, valamint a II. r. felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt másodfokú eljárási részilleték összegét a Pp. 254. § (4) bekezdése szerint csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell majd határoznia.

Az V. r., VI. r. és XI. r. alpereseknek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért annak megállapítását a Fővárosi Ítéltábla mellőzte.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kell az el nem bírált kereseti kérelmeket. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá az sem, hogy a II. r. felperes módosított keresete a VI. r. alperes vonatkozásában igényt már nem tartalmaz, így e körben az elsőfokú bíróságnak a megfelelő jogkövetkezményeket - a felek jognyilatkozataitól feltételezetten - kell levonnia.

Budapest, 2007. április 6.

Dr. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
Kiss Sándorné
tisztviselő